

herom? Hvorfor har man ikke, navnlig paa det Tidspunkt, da Gyldigheden af den den 1. April 1923 udløbne Lov blev foreslaaet forlænget for en Maaned, foreslaaet en bedre Bestemmelse, hvis man overhovedet vilde gøre noget i den Retning? Det faktiske er, at det paagældende Ændringsforslag skyldes Mindretallet, og at vi paa et enkelt Omraade havde ønsket en lidt mere præcis Affattelse, en lidt skarpere Sætning indført i Bestemmelsen. Men det blev pure afvist af Flertallet, skønt der kun var Tale om et „skal“ i Stedet for et „kan“. Det tyder paa, at Flertallet har en Opfattelse, der slet ikke falder sammen med det; den højtærede Minister her har sagt: Men lad os saa faa de Overvejelser frem, der har været i Ministeriet. Der er jo Tid nok til ved tredje Behandling at naa til en bedre Paragraf, der kan ramme kraftigere. Det har Mindretallet ikke noget imod. Vi har haft den Opfattelse, og den er bekræftet af, hvad der er forefaldet i Udvalget, at det ikke har været muligt at faa Flertallet med til en Bestemmelse, der indeholdt et eneste Ord, der var stærkere end det, der stod i Forvejen.

Hvis det ikke havde været drøftet saa ofte her, kunde det have været fristende at omtale den ærede Ordførers sidste Udtalelser om den kvalificerede Majoritet, som Mindretallets Repræsentanter havde bragt i Anvendelse i Anledning af Hærloven. Jeg tror dog ikke, det er nødvendigt at opriske det. Det er jo ikke saa længe siden, det blev gennemdrøftet. Det fremgik af denne Drøftelse, at den Paragraf, som Oppositionen bragte i Anvendelse, havde de Konservative og Venstre i sin Tid indsat i Grundloven mod Socialdemokratiet, og nu formede Situationen sig saaledes, at der var god Grund for Oppositionen til at anvende dette Vaaben. Det er derfor ikke noget at fremdrage som Bevis paa Stillingen overfor kvalificeret Majoritet. Naar der ikke udtrykkelig er stillet Ændringsforslag om at stryge Bestemmelsen om de $\frac{2}{3}$, som den højtærede Minister oprindelig foreslaaet, er det som allerede nævnt, fordi Venstre paa Forhaand har opgivet den som haabløs. Den var de Konservative for stram, de vilde ikke gaa med dertil, det blev allerede sagt ved første Behandling, og saa var der ikke andet for Venstre at gøre end at frafalde den. Det behøver man derfor ikke at takke Venstre for. — Hermed skal jeg atter anbefale Mindretallets Ændringer.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Simonsen kom ind paa et Referat af den

af de Konservative foreslaaede Aagerparagraf om de frivillige Overenskomster og sagde, at vi tog den tilbage, fordi vi kunde ikke blive enige om dens Fortolkning, men saa kunde vi ligesaa godt tage alle de andre Ændringsforslag tilbage, som der var Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet om. Men dertil er blot at sige, at medens Flertallet og Mindretallet havde klar Forstaaelse af, at der med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal var Uoverensstemmelse i selve Hovedopfattelsen af, hvad der burde tilstræbes, havde for denne Paragrafs Vedkommende baade Flertallet og Mindretallet den samme Hensigt, at søge at værne Lejerne mod Aager ved de frivillige Overenskomster. Men da var det, at der fra Mindretallets Side blev rejst en Kritik af denne vor Hensigt, og naar den skulde kritiseres, var der ingen Grund for os til at opretholde Bestemmelsen, som derved kunde bringe Skade. Naar det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen inddrog Odenseforholdene, vil jeg gerne spørge, om virkelig Odense Byraad har ansøgt den højtærede Minister om at faa Tilladelse til at genindføre Nævnene. Det blev oplyst i Udvalget, at der ikke er et eneste Byraad, der har ønsket Nævnene genindført, hvor de er blevet opløst. Det er derfor, jeg har kaldt Indsættelsen af den paagældende Bestemmelse ganske teoretisk, den har ikke Spor af praktisk Betydning. Jeg skal tillade mig at takke den højtærede Minister, fordi han her offentlig har anmeldt Fremkomsten af en virkelig Aagerparagraf, thi, som jeg har gentaget, er det en rent rudimentær Aagerparagraf, der er kommet til Skue i det Lovforslag, der nu foreligger. Ellers skal jeg ikke spille Fjerbold med Indenrigsministerens stærke Ord. Indenrigsministeren var saa venlig at sige, at om det saglige var vi naaet til saa smuk og let en Enighed, men netop naar vi i det saglige er naaet til en saa let og smuk Enighed, forekommer det mig lidet smigrende for det saakaldte førende Parti, at det i Betænkningen saa stærkt udbryder med en Klage lyd: Det er ikke vor Skyld.

Niels Petersen: Den højtærede Minister bemærkede, at det var ikke noget nyt; jeg havde sagt om den kvalificerede Majoritet. Nej, det er rigtigt, og jeg kan tilføje, at det er heller ikke noget nyt, den højtærede Minister anførte til Begrundelse af sit Standpunkt. Men jeg havde den særlige Anledning til atter at fremdrage det, at de Konservative har taget Afstand fra den ejendommelige Opfattelse af det kommunale